

KISVÁRDA

Római katolikus templom

КИШВАРДА – Римо-католицка црква

KISVÁRDA – The Roman Catholic Church

KISVÁRDA – Römisch-katholische Kirche

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYE KÖZÉPKORI TEMPLOMOK ÚTJA

KISVÁRDA Római katolikus templom

A középkori templomok útja címen született meg az a tematikus útvonal, amely a Kárpát-medencében egyedülálló vallási és kulturális örökséggel szeretné mélyrehatóan megismertetni az érdeklődőket. Ez a tematikus útvonal hivatott bemutatni a valaha egy történelmi régiót alkotó, Északkelet-Magyarország, Kárpátalja, valamint a Partium északi részének középkori egyházi örökségét. Az útvonal területileg a magyarországi Szabolcs-Szatmár-Bereg, a romániai Szatmár és az ukrajnai Kárpátalja megyén halad keresztül, amelyet behálózzák közös történelmi gyökerek. Kárpátalja középkori templomai jelentik a nyugati kereszténység keleti határvonálát, itt ér véget gótika és veszi kezdetét a fa templomok földje és az ortodoxia. A viharos történelmű Kárpátalján viharos múltja volt a templomoknak is. Sokuk elpusztult a tatárjárás után, a reformáció előretörésével sorra a protestánsokhoz kerültek, számos leégett a kora újkor szabadság küzdelmeiben, a szovjet időkben, több esetben Isten házából ateista múzeum lett. Mára az idő, a történelem megnyugodott és az egyházi örökség turista látványossággá vált.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, középkori templomokban Magyarország egyik leggazdagabb vidéke, a középkori templomoknak itt olyan sűrű hálózatuk maradt fent, amely egyedülálló. Szatmár és Bereg középkori egyházi örökségének egyedi hangulatát idézik a kisméretű templomok, a mellékük épített fa harangtornyok, a gazdagon fennmaradt középkori freskók, a festett karzatok, a díszes kazettás mennyezetek, faragott szószekek. Az Alföld középkori templomainak nagy része a török dúlások áldozatává vált. Ez a vizek által körbezárt vidék azonban távol tartotta magától a hódító hadakat, az idegen kultúrákat. Így maradhettek fent páratlan gazdagságukban és szépségükben ezek a kis középkori templomok, amelyek ékszerdobozai ennek a vidéknek.

www.temple-tour.eu

<http://www.facebook.com/kozepkoritemplomokutja>

Тематичний маршрут під назвою «Шляхами середньовічних церков» був створений з метою докладного ознайомлення зацікавлених з цією винятковою клерикальною та культурною спадщиною Карпатського басейну. Цей тематичний шлях покликаний на представлення церковної спадщини середньовіччя колись єдиного історичного регіону – Північно-східної Угорщини, Закарпаття, а також північної частини Парціуму. Наявний шлях територіально охоплює область Сабольч-Сатмар-Берег в Угорщині, повіт Сату-Маре у Румунії і Закарпатську область України, в якому переплітаються спільні історичні корені.

Середньовічні церкви Закарпаття являють собою східну межу західного християнства, тут завершується готика і починається край дерев'яних церков та ортодоксія. Бурхлива історія Закарпатського краю відображає також і бурхливе минуле церков. Багато з них було спустошено за часів татарської навали, з прориванням реформації вони одна за одною опинилися у володінні протестантів, значна кількість з них згоріла на кострі визвольної боротьби нової ери, а за радянські часи більшість домів Господніх стали музеями атеїзму. На сьогоднішні часи та історія утихомирились, і церковна спадщина стала туристичним видовищем. Область Сабольч-Сатмар-Берег є одним із найбагатших на середньовічні церкви краєм Угорщини, тут залишилася така багата ланка церков середніх віків, яка у своєму порозумінні являється унікальною. Церкви малих розмірів Сатмарського та Березького країв, зі зведеними біля них дерев'яними дзвіницями, збереженими до нас середньовічними фресками, розмальованими хорами, орнаментальними кесонними стелями та різьбленими амвонами, відтворюють винятковий настрій середньовічної церковної спадщини. Більша частина середньовічних церков Альфельдського краю стала жертвою татарського нашествия. Однак цей, окутаний водами, край не допускав до себе ворожнече військо, чужу культуру. Таким чином він міг зберегти в своїй незрівнянній помпезності та красі ці маленькі середньовічні церкви, які безсумнівно є родзинками цього краю.

The Route of Medieval Churches is the name of the thematic route designed with the intention of thoroughly familiarising interested tourists with a unique religious and cultural heritage in the Carpathian Basin. This thematic route was created with the purpose of presenting the medieval ecclesiastical heritage of three geographical units, which formed a historical region in the past: Northeast Hungary, Kárpátalja (Subcarpathia) and the northern area of the region called Partium. The route crosses Szabolcs-Szatmár-Bereg county on Hungarian territory, Szatmár/Satu Mare county in Romania and Transcarpathia (Zakarpatska oblast') in Ukraine. A web of common historical roots ties together these three administrative units.

The medieval churches in Kárpátalja (Subcarpathia) represent the eastern frontier of Western Christianity, this is the region where Gothic architecture meets the wooden churches characteristic to the Greek Orthodox denomination. The region itself had a tumultuous history and the past of its churches constitutes no exception with regard to this observation. Many of them had been destroyed during the Mongol Invasion of Europe, the remaining ones were seized one after another by the Calvinists as the Reformation gained ground, a large number burned down during the freedom fights of Early modern history and, in Soviet times, churches were often transformed into museums for atheists. We live now in peaceful times, in a calm period of history - hence, churches became tourists' attractions.

Szabolcs-Szatmár-Bereg county is one of the richest areas in Hungary in what concerns medieval churches. A unique network of medieval churches has been preserved here. The small churches, the wooden belfries standing next to them, the medieval frescoes which still exist in so many places, the painted galleries, the richly decorated coffered ceilings and the carved pulpits evoke the unique atmosphere characteristic to the ecclesiastical heritage of the historical Szatmár and Bereg counties. Unfortunately, the major part of the medieval churches on the Great Hungarian Plain (Alföld) have been devastated by the Ottoman Turks. Nonetheless, the waterways and lakes surrounding this region kept conquering armies and foreign cultures away. In this manner, these tiny medieval churches, real jewels of this area, could have been preserved together with their unparalleled richness and beauty.

www.temple-tour.eu

<http://www.facebook.com/kozepkoritemplomokutja>

Unter dem Titel **Straße mittelalterlicher Kirchen** wurden eine thematische Tour zusammengestellt, die das einzigartige religiöse und kulturelle Erbe des Karpatenbeckens umfassend vorstellen möchte. Diese thematische Tour führt durch die einst eine zusammenhängende historische Region bildenden Gegenden von Nordostungarn, Transkarpatien sowie den nördlichen Teil von Partium und macht an den schönsten, sakralen Bauten aus dem Mittelalter halt. Die Tour verläuft durch das ungarische Komitat Szabolcs-Szatmár-Bereg, den rumänischen Kreis Satu Mare und das ukrainische Transkarpatien, ein Landstrich, der durch gemeinsame historische Wurzeln verbunden ist.

Die mittelalterlichen Kirchen von Transkarpatien bedeuten die östliche Grenzlinie des westlich geprägten Christentums, wo die Gotik endet und das Gebiet der Holzkirchen und des orthodoxen Christentums beginnt. In Transkarpatien mit seiner turbulenten Geschichte blieben auch die Kirchen nicht von den Turbulenzen verschont. Viele von ihnen wurden nach dem Tatarensturm zerstört, eine ganze Reihe wurde mit der Ausbreitung der Reformation in protestantische Kirchen umgewandelt, zahlreiche Kirchen brannten in den Freiheitskämpfen der frühen Neuzeit nieder, zu Zeiten der Sowjetmacht wurden mehrere Gotteshäuser als atheistische Museen genutzt. Heute beruhigten sich die Zeiten und das sakrale Erbe wurde zur Touristenattraktion.

Das Komitat Szabolcs-Szatmár-Bereg ist eine der an mittelalterlichen Kirchen reichsten Gegenden in Ungarn, die frühen Kirchen blieben hier in einem so dichten Netz erhalten, das einzigartig ist. Die kleinen Kirchen, die daneben gebauten Glockentürme aus Holz, die vielfach sichtbaren mittelalterlichen Fresken, die bemalten Emporen, die geschmückten Kassettendecken, die geschnitzten Kanzeln beschwören die einzigartige Atmosphäre des mittelalterlichen sakralen Erbes von Szatmár und Bereg herauf. Das von Gewässern umgebene Gebiet hielt die Truppen auf ihren Eroberungszügen und auch fremde Kulturen fern, deshalb konnten die kleinen mittelalterlichen Kirchen in ihrem einzigartigen Reichtum und in ihrer Schönheit erhalten bleiben, die architektonische Kleinodien dieser Gegend sind.

KISVÁRDA

Római katolikus templom

A város története sok szállal kapcsolódik Szent László királyhoz. A Képes Krónika is beszámol arról a csatáról, amelyet a király a kunok ellen vívott. A győzelem emlékére Szent László a csata helyén templomot emeltetett. A helyi hagyomány szerint a várdai templom volt ez a bizonyos emléktemplom, ezt oklevelesen legkorábban 1453-ig tudjuk visszavezetni, amikor a város főutcáját Szent László utcának nevezik. Az első templom alapjait csak régészeti kutatás hozhatná felszínre. A tatárjárás pusztítása után a templomot a XIV. század közepén építhették át és bővíthették jelentősen. Az akkor kiépült templom hajójához egyenes záródású szentély csatlakozott. Az épületet az 1470-es években nyugatról toronnyal bővítették, és átalakították keleten a szentélyzáródást.

A XVI-XVII. század háborús évszázadai közvetlenül érintették Kisvárdát. A város jelentős hadi szerepe földrajzi helyzetéből eredt, mivel falai a királyi Magyarország és a török árnyékában függetlenné váló Erdélyi fejedelemség közötti ütközőzónában emelkedtek. Ebben a korszakban a Kisvárdán található kővár védelmében Kisvárdai Szabolcs vármegye központja, mely több ostromot is szerencsésen átvészelt. Kisvárdán áll ugyanis az Alföld egyik legmonumentálisabb vára, amely a Várdai család ősi fészke volt. A vár egy dicsőbb kor emlékét őrzi. Eredetileg az itt élők védelmét szolgálta a XV. században megindult várépítés. Mivel ez a vidék messze található a hegyektől, építőanyagául az agyagos talaj felhasználásával készített, kiégetett téglát választották. Ez adja a vár egyik különlegességét, mivel Gyula után a kisvárdai vár az Alföld második legnagyobb téglából épült vára. A templom csakúgy, mint Kisvárdai viharos, véráztatta századokat élt meg.

A templom 1558 őszi súlyos pusztulást szenvedett, amikor Balassa Menyhért ostromolta Kisvárdát. 1564-ben a várat ostromló erdélyi csapatok a templomban tárolták a lőport, ami felrobbant. A Bocskai-szabadságharc alatt a hajdúk megrohanták Kisvárdát, a templomot fölgyújtották és a plébánost megölték. Ezt követően a romos hajót lebontották. A hajó helyén épült fatoldalékban a reformátusok, az elfalazott szentélyben a katolikusok tartottak istentiszteletet. 1673-ban egy rablóbanda ismét felgyújtotta a templomot, amelyet 1722-24-ben újítottak föl. A jelenlegi templom nyugati végéhez copf stílusú torony kapcsolódik. A szentély gótikus ablakai kőrácsosak, az 1970-ben befejezett műemléki helyreállításkor készültek. A szentélyzáródás keleti falának halhólyagos körablaka eredeti, középkori formáját őrzi. A szentélyfej különleges látványosságai a figurális konzolok. Ezek a XVIII. században elbontott kőbordás boltozathoz tartoztak. Hat konzolt látunk, amelyeket vörös színű riolituffból faragtak, és a késő gótika idején készültek.

Az északi sarokpillértől keletre az első férfit jellegzetes attribútuma és felirata azonosítja (Szent Péter), szomszédságában Szent Pált látjuk. A következő három

konzolon látható alaknak az azonosítása nehéz, Németh Péter szerint Szent Zsigmond és Várdai István kalocsai érsek szerepelhet az ábrázoltak között. Az utolsó konzol a barokk pillérbe ágyazódik, az itt szereplő szakállas, páncélinges alak talán Szent László király lehet, amely a templom alapításának emlékét őrzi.

КІШВАРДА

Римо-католицька церква

Історія міста пов'язана з іменем легендарного короля Святого Ласло. У відомій «Ілюстрованій Хроніці» розповідається, як король воював з половцями біля Кішварди, а також про те, що в знак здобутої перемоги на місці бою він звів храм. Серед місцевого населення побутує думка, що тією пам'ятною спорудою була саме кішвардська церква. Підтверджується це і письмовими документами, найдавнішим з яких є грамота 1453 року, в якій центральна вулиця міста згадується як вулиця короля Святого Ласло.

Для розкриття історичного фундаменту церкви-попередника сучасної кішвардської церкви необхідне проведення археологічних робіт. Після нищівної руйнації, якої церква зазнала в часи монголо-татарської навали, її відбудова відбулася очевидно в середині XIV століття. Саме тоді були зведені неф та квадрат вівтарної частини. В 1470 роках споруда церкви була подовжена. У західному напрямку було прибудовано вежу-дзвіницю, а у східному – вівтарне завершення. Воєнні баталії XVI-XVII століть не обминули й Кішварди. Стратегічне значення поселення обумовлювалось його географічним положенням, оскільки його мури височили саме в зоні постійних зіткнень між Угорським королівством та Трансільванським князівством, що перебувало під сюзеренітетом турецького султана. В ці часи зведений з каменю замок Кішварди, як силовий осередок Саболчського комітату, пережив безліч штурмів та облог. Замок, що слугував родинним гніздом для родини Вараді, є однією з найбільш монументальних архітектурних пам'яток Альфельду.

Зведений у XV столітті для захисту мешканців міста замок є мовчазним свідком славетного історичного минулого. Так як місто розташоване далеко від гір, то при спорудженні замку використовувалась випалена з глини цегла. Саме цим він і вирізняється, оскільки є другим за величиною цегляним замком Альфельду після Дюлівського, який також знаходився у вирі буремних історичних подій.

Аналогічних перипетій зазнала й кішвардська церква. Восени 1558 року церква зазнала значних руйнувань, коли Меньгерт Балашша зі своїм військом вирушив проти Кішварди та протягом семи тижнів штурмував замок, використовуючи церкву як оборонний плацдарм. В 1564 році церква була підірвана трансільванськими військами, які під час облоги замку використовували її як пороховий склад. Під час визвольної боротьби, очолюваної Бочкаї, невеличкий загін гайдуків напав на Кішварду. Вони спалили церкву, а парафіяльного священика втопили. Після цього зруйнований неф було розібрано. Збудована на місці нефу дерев'яна церква належала послідовникам реформатської віри, а католикам була віддана відокремлена стіною уціліла вівтарна частина.

В 1673 році, коли банда розбійників-мародерів підпалила місто, дерев'яна

церква згоріла до тла, а стіни апсиди хоча й сильно пошкодились, та уцілила. Реконструкцію було проведено в 1722-1724 роках. Із західного боку до церкви прилягає збудована в стилі допф вежа-дзвіниця. Готичного стилю вікна апсиди, заповнені масверками, виготовленими під час реставрації в 1970 році. Кругле вікно з масверком у формі риб'ячого рузиря на східній стіні вівтарного завершення зберегло свій первісний вигляд. Особливої уваги заслуговують розташовані у вівтарній частині консолі з погрудними зображеннями. Колись вони були частиною кам'яних нервюр демонтованого у XVIII столітті склепіння. Ці шість консолей, вирізьблених з червонуватого ліпаритового туфу, були виготовлені в добу готики.

Зображену на першій консолі чоловічу постать, що знаходиться на схід від північної кутової пілястри, крім характерного атрибуту у вигляді ключа допомагає ідентифікувати з небесним заступником церкви напис «S. Petrus», а на консолі поруч зображений Св. Павло. На трьох наступних консолях відсутні написи, тому ідентифікувати зображені на них образи досить складно. Дослідник Петер Немет вбачав в них Св. Сигізмунда та Іштвана Вардаї, калочанського архієпископа. На останній консолі, яка лежить безпосередньо на виконаній в стилі бароко пілястрі, зображена постать у кольчугі. Очевидно ця консоль зберігає пам'ять про засновника церкви, оскільки на ній зображений, скоріш за все, Святий Ласло.

KISVÁRDA

The Roman Catholic Church

The history of the township is connected in many ways to king Saint Ladislaus. Even the *Chronicon Pictum* by Kálti Márk (Mark of Kált) contains an account of the battle fought by the king against the Cumans. Saint Ladislaus ordered the building of a church on the place of the battle in memory of his victory. According to local tradition, the church in Kisvárdá was this memorial church. However, no early diplomas proof such a fact, except one from 1453 saying that the main street in the township was called Saint Ladislaus street. Only archaeological excavations could reveal the foundations of the original church. The first massive extension and rebuild might have occurred at the middle of the 14th century after the Mongol Invasion of Europe. The church built at that time consisted of a nave and a sanctuary ending in a straight line. In the 1470s, a tower was added to the western side and the enclosing of the sanctuary was modified on the eastern side.

The wars of the 16th and 17th centuries affected Kisvárdá directly. The central military role played by the township can be explained by its geographical position. The walls of Kisvárdá were exactly in the tampon area between the Hungarian Kingdom and the Principality of Transylvanian, the former part of the country that profited from the Ottoman occupation and achieved independence. During this period, Kisvárdá – defended by its fortress built of stone – became the seat of Szabolcs county and withstood successfully several sieges. It should be mentioned that the most monumental fortress built on the Great Hungarian Plain, and also the ancient nest of the Váradi family, stands in Kisvárdá. This fortress reminds us of glorious times. The building of the fortress started in the 15th century and the fortification, naturally, served for the protection of the local population. Since this area is located far away from the mountains, the fortress was built using the clay from the soil near Kisvárdá. Using this opportunity, burnt bricks were chosen as building material. This is one of the peculiarities of the edifice since after the fortress in Gyula, it is the largest fortress built of bricks and located on the Great Hungarian Plain. The church, as the settlement itself, survived stormy centuries and a lot of bloodshed.

The church suffered massive damage during the autumn of 1558, when Menyhért Balassa laid siege to the town. In 1564, the Transylvanian troops laying siege to Kisvárdá, stored their gunpowder in the church and the gunpowder exploded. Moreover, during the anti-Habsburg revolt lead by Stephen Bocskai, the hajduks (*hajdú*) overwhelmed Kisvárdá, set the church on fire and killed the parish priest. In consequence, the ruined church had been demolished. For a while, the Protestants used the wooden facility built instead of the nave, while the Catholics held their sermons in the sanctuary separated from the former by a wall. In 1673, a gang of marauders set the still standing

remains of the church on fire. This event forced the restoration of the church between 1722 and 1724. A tower built in *Zopfstil*, a transitional style between Late Baroque and Classicistic style, has been added to the western end of the present church. Furthermore, during restorations in the 1970s, stone grids were added to the Gothic windows belonging to the sanctuary. However, the circular or rather *vesica piscis* shaped window on the enclosing wall of the sanctuary is the original one. The figural canopies represent the special attraction of the sanctuary. These canopies belonged to the rib vault ceiling with stone ribs, which was torn down in the 18th century. We can see six canopies carved of red rhyodacite during the late Gothic period.

East to the buttress in the northern corner, there is a man's figure, which is easily identifiable on the basis of the person's main attribute and the inscription (*Saint Peter*). Saint Paul is represented next to him. However, identifying the people on the next three canopies is rather difficult. In Németh Péter's opinion, two of them might be Saint Sigismund of Burgundy and István Várdai, the archbishop of Kalocsa. The last canopy is embedded in the Baroque style buttress and depicts a bearded man wearing scale armour. He may well be king Saint Ladislaus, as an allusion to the foundation of the church.

KISVÁRDA

Römisch-katholische Kirche

DE

Die Geschichte der Stadt ist mit vielen Fäden mit dem heiligen König Ladislaus verbunden. Auch die Bildchronik berichtet über die Schlacht, die der König gegen die Kumanen ausfocht. Zum Gedenken an den Sieg ließ König Ladislaus am Schauplatz der Schlacht eine Kirche errichten. Nach der lokalen Legende war die Várdaer Kirche diese Gedenkkirche, das ist urkundlich frühestens auf 1453 zurückzuführen, als die Hauptstraße der Stadt Szent László utca benannt wurde. Die Grundsteine der ersten Kirche könnten nur archäologische Nachforschungen ans Tageslicht bringen. Nach der Zerstörung durch die Tataren wurde die Kirche wahrscheinlich Mitte des 14. Jahrhunderts umgebaut und dabei erheblich erweitert. An das Schilf der damals ausgebauten Kirche schloss sich ein gerade abschließender Chor an. Die Kirche wurde in den 1470er Jahren auf der Westseite durch einen Turm erweitert und auch im Osten wurde der Chorschluss umgestaltet.

Die kriegerischen Auseinandersetzungen des 16.-17. Jahrhunderts betrafen Kiszvárdá direkt. Durch ihre geographische Lage spielte die Stadt eine wichtige Rolle bei den Kriegszügen, da ihre Mauern sich im Gebiet vieler Zusammenstöße zwischen dem königlichen Ungarn und dem im Schatten der Türken unabhängig gewordenen Fürstentum Transsilvanien lagen. In dieser Epoche war das im Schutz der Steinburg gelegene Kiszvárdá das Zentrum des Burgkomitats Szabolcs, das mehrere Belagerungen überstand. Kiszvárdá war nämlich eine mächtigsten Burgen der Tiefebene und zugleich seit Urzeiten der Stammsitz der Familie Váradi.

Die Burg bewahrt auch das Andenken an eine ruhmreichere Zeit. Ursprünglich dienten die hier im 14. Jahrhundert begonnenen Bauarbeiten der Burg dem Schutz der Bevölkerung. Da diese Region sehr weit von Gebirgen entfernt lag, wurde der Tonboden als Baumaterial verwendet und die Burg aus gebrannten Ziegeln errichtet. Das verleiht der Burg ihre Besonderheit, da nach Gyula die Kiszvárdáer Burg die zweitgrößte aus Ziegeln errichtete Burg ist. Die Kirche wie auch die Stadt Kiszvárdá durchlebten stürmische, blutgetränkte Jahrhunderte.

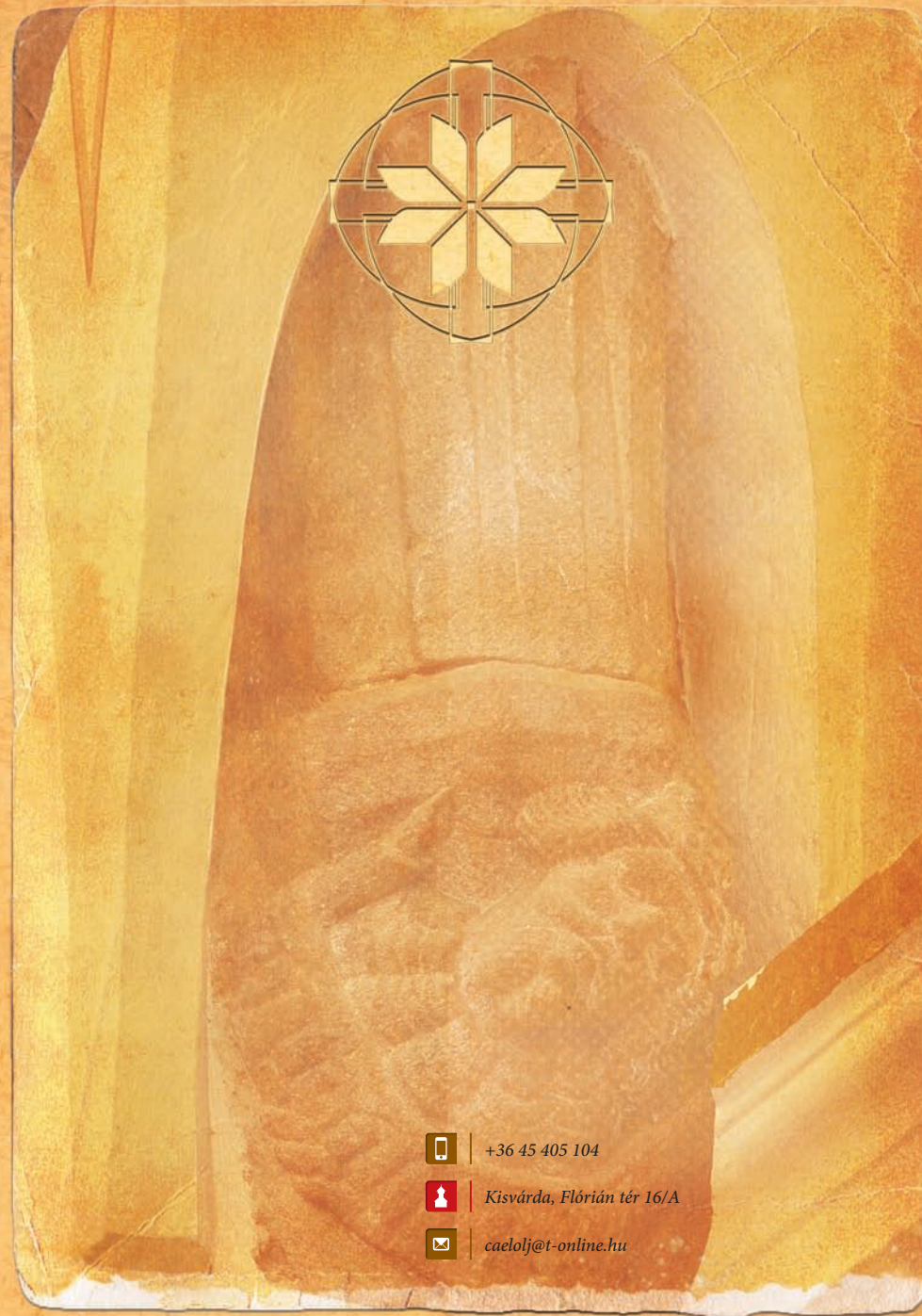
Im Herbst 1558 erlitt die Kirche schwere Schäden, als Menyhért Balassa Kiszvárdá belagerte. Im Jahr 1564 lagerten die die Burg stürmenden transsilvanischen Truppen das Schießpulver in der Kirche, das explodierte. Während des Bocskai-Freiheitskampfes stürmten die Haiducken Kiszvárdá, die Kirche wurde angezündet und der Pfarrer umgebracht. Danach wurde das in Trümmern liegende Kirchenschiff abgerissen. An der Stelle der Kirche wurde ein Holzanbau errichtet, wo sich die reformierte Gemeinde versammelte, in dem durch Mauerwerk abgetrennten Chor hielten die Katholiken den Gottesdienst ab. Im Jahr 1673 zündete eine Räuberbande erneut die Kirche an, die dann in den Jahren 1722 bis 1724 erneuert wurde. Die gotischen Fenster des Chors sind

rundgezimmert, sie wurden bei den Restaurierungsarbeiten im Jahr 1970 fertiggestellt. Das Fischblasfenster der Ostwand des Chorschlusses bewahrt die originale Form aus dem Mittelalter. Die Besonderheiten des Chors sind die figuralen Konsolen. Diese gehörten zu dem im 18. Jahrhundert abgerissenen Steinrippengewölbe. Heute sind noch sechs Konsolen erhalten, die aus rötlichem Riolith gehauen wurden und aus der Spätgotik stammen.

Östlich vom Eckpfeiler im Norden lassen das charakteristische Attribut und die Aufschrift den ersten Jünger, den Hl. Petrus, erkennen, daneben ist der Hl. Paulus abgebildet. Auf den folgenden drei Konsolen sind die Figuren nur schwer zu identifizieren, laut Péter Németh können der Hl. Siegmund und der Kalocsaer Erzbischof darunter sein. Die letzte Konsole ist in den barocken Pfeiler eingebettet, die hier dargestellte bärtige Gestalt im Kettenpanzer kann vielleicht der Hl. König Ladislaus sein, dessen Andenken die Gründung der Kirche bewahrt.

* A brossura Németh Péter, Juan Cabello leírása alapján készült

+36 45 405 104

Kisvárd, Flórián tér 16/A

caelolj@t-online.hu

Partnerség határok nélkül

Jelen kiadvány az Európai Unió társfinanszírozásával készült. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területfejlesztési és Környezetgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Kft. felel a kiadvány teljes tartalmáért, mely nem feltétlenül tükrözi az Európai Unió hivatalos álláspontját.

A „Tourist route to the common religious and cultural heritages” című projekt a Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 (www.huskroua-cbc.net) keretében valósul meg az Európai Unió társfinanszírozásával. Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz (ENPI) finanszírozási forma az Unió külső határai mentén történő határon átnyúló együttműködések támogatását szolgálja. A HU-SK-RO-UA ENPI CBC Program átfogó célja olyan tevékenységek ösztönzése, melyek egy sokkal intenzívebb és hatékonyabb társadalmi és gazdasági együttműködést eredményeznek Ukrajna és a tagállamok közös határmenti régióiban.

Az Európai Unió 27 tagállamból áll, melyek fokozatosan összekapcsolódnak a know-how, erőforrások megosztásán és sorsaikon keresztül. Ötven éves bővítési folyamat eredményeként kiépítették a stabilitás, demokrácia és fenntartható fejlődés zónáját a kulturális sokszínűség, tolerancia és egyéni szabadságjogok fenntartása mellett. Az Európai Unió megosztja vívmányait és értékeit a határain túli országokkal és népekkel. Az Európai Bizottság az EU végrehajtó szerve.

A Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program a 2007-2013-as programozási időszakban kerül megvalósításra a programban résztvevő tagállamok Ukrajnával szomszédos határain. Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz (ENPI) finanszírozási forma az Unió külső határai mentén történő határon átnyúló együttműködések támogatását szolgálja. A program általános célkitűzése: Az együttműködés fokozása és elmélyítése Ukrajna Kárpátalja, Ivano-Frankivszki és Csernovici megyei és a tagállamok támogatott, illetve „szomszédos” határmenti régiói között, környezeti, szociális és gazdasági szempontból fenntartható módon. A program Közös Irányító Hatósági funkcióit a magyar Nemzeti Fejlesztési Ügynökség látja el. A program hivatalos honlapja: www.huskroua-cbc.net.

A Program az Európai Unió
társfinanszírozásával valósul meg

Magyarország-Szlovákia-Románia-Ukrajna
ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program

